

ХУТАРАНСКАЯ НАЕЗНИЦА

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Разумець статных і прыгожых коней Яўгенію навучыў бацька, які ў свой час стаў жыхаром хутара Скрабатуну на Паазер'і і распачаў конегадоўлю. У маладой сям'і Серафімовічаў Яўгенія была першым дзіцем, і забавай для хутарскай дзяўчыны сталі не толькі лялькі, але і жывыя коні. Бацька давяраў дачцэ даглядаць табун, вадзіць буланых на вадапой, чысціць жывёл. Пасля

школы Яўгенія паступіла ў Лужаснянскі аграрны каледж па спецыяльнасці ветэрынарыя, пасля працавала ў суседнім сельгаспрадпрыемстве. Цяпер завочна вучыцца ў Віцебскай акадэміі ветэрынарнай медыцыны і марыць адкрыць сваю ветлячэбніцу, а таксама школу верхавой язды, арганізоўваць конныя прагулкі і паходы па азёрах і незвычайным паазерскім ландшафце. Дзяўчына дапамагае бацькам, бо ў сялянска-фермерскай гаспадарцы і аграсядзібе «Конны фальварак» утрымліваецца тры

дзясяткі коней пароды беларуская запражная. Некалькі гадоў таму Яўгенія са сваімі малодшымі братамі Віктарам і Міхаілам узвялі летні манеж для заняткаў: трэба вучыць людзей любіць коней.

Анатоль КЛЯШЧУК, фота аўтара.

Глыбоцкі раён.

(Больш здымкаў пра тое, як праходзяць заняткі ў манежы на хутары Скрабатуну, глядзіце на сайце zviazda.by.)

Жэня СЕРАФІМОВІЧ з бацькамі і братамі.

Чулі?

ДОМІК НА СЕМЯРЫХ

Кранальная гісторыя адбылася ў кітайскай правінцыі Гуандун, недалёк ад горада Гуанчжоў. Зусім нядаўна на ўсходзе адной з вёсак з'явіўся цудоўны дом, які адразу ж прыцягнуў увагу мясцовых жыхароў.

Гэта быў банальны недабуд, які гаспадары кінулі на волю лёсу. З часам яны адважыліся яго прадаць, і пакупніцы знайшліся вельмі хутка. Імі аказаліся сям'ера жанчын, якія сяброўчужо больш за 10 гадоў, з тых часоў як разам працавалі ў адной з рэгіянальных газет. Калі спачатку суседзі здзіўляліся, што змогуць зрабіць маладыя далікатныя жанчыны з гэтым недабудам, то потым пачалі нават заздросціць. І нездарма!

Сяброўкі яшчэ ў 20-гадовым узросце жартам малявалі карціны бясхмарнай старасці ў сваім уласным доме састарэлых, дзе яны будуць беражліва даглядаць адна адну да апошніх дзён. «Спачатку гэта быў проста жарт, — кажа адна з сябровак Цзінь Ду Іціаа, — мы марылі, што збяромся разам, калі нам споўніцца 60 гадоў, і будзем жыць разам на пенсіі».

Але калі адна з сябровак натрапіла на аб'яву аб продажы вялізнага асабняка ў цудоўным маляўнічым месцы, дзе чыстае паветра і крынічная вада, вакол палі і бананавы лес, то яны і хвіліны не сумняваліся. Менавіта ў гэтым ціхім аддаленым ад цывілізацыі месцы жанчыны і вырашылі ўвасобіць свае фантазіі ў жыццё. Вядома ж, будаўнічымі і мантажнымі работамі займаліся прафесіяналы, а вось уладкаваннем яны самі. Паколькі асабняк мае даволі вялікую плошчу (больш за 700 кв. м), то для кожнай з іх знайшлося месца, каб стварыць

свае асабістыя апартаменты з непаўторным дызайнам.

Яшчэ ў юнацтве дзяўчаты марылі пра выдатны від за акном, таму ў сваім агульным доме паставілі не толькі велізарныя панарамныя вокны, з якіх адкрываецца цудоўны від на наваколле, але і шкляныя веранды, якія лунаюць у паветры. Там жа ўладкавалі ўтульную гасцёўню, у якой галоўным упрыгажэннем сталі вокны ад падлогі да столі, што занялі сцены цалкам, прычым столь таксама зрабілі шкляной.

З улікам таго, што прысядзібны ўчастак таксама мае немалую плошчу, бо ён практычна размешчаны сярод рысавых палёў, у сябровак паўстала жаданне пабудоваць не толькі выдатны басейн і зону адпачынку пад адкрытым небам, але і арыгінальны чайны дамок. На ўсе гэтыя пераўтварэнні яны патрацілі каля 4 мільёнаў юаняў (580 тыс. долараў), але засталіся вельмі задаволеныя вынікам сумеснай працы і тым, што іх фантастычная мара юнацтва здабыла рэальныя абрысы ўсяго толькі праз 10 гадоў.

Нягледзячы на тое што дом ужо абсалютна гатовы, у кожнай з маладых жанчын

Сяброўкі купілі ў складчыну дом, каб правесці там бясхмарную старасць

ёсць сям'я, і жывуць яны ў розных гарадах краіны, таму мараць, што жыць у гэтым цудоўным асабняку будуць гадоў праз 10—20, калі іх дзеці ўжо вырастуць. А пакуль яны збіраюцца ў доме сваёй мары, каб пагутарыць, выпіць чаю за прыемнымі размовамі або прыгатаваць што-небудзь. Таксама сяброўкі пайшлі на курсы, на якіх хтосьці з іх навучаецца кулінарыі, хтосьці тонкасцям традыцыйнай кітайскай медыцыны, хтосьці вывучае раслінаводства і ландшафтны дызайн, а хтосьці нават музыку. На такі крок дамы пайшлі дзеля таго, каб пасля выхаду на пенсію яны змаглі на практыцы прымяніць свае навыкі, бо ім так хочацца быць карыснымі адна для адной.

